

Közszemlére teszik ki a keresztény, a zsidó és a kivételezett kereskedők, iparosok névsorát

(A Délmagyarország munkatársától) Háromhónapi munka után az I. fokú iparhatóság elkészült a kereskedelmi és ipari jogosítványok főlülvizsgálásával és kategorizálásával. Hét-ezer bejelentés érkezett az I. fokú iparhatósághoz, miután azonban sokan hiányos adatokat tüntettek föl, vagy az okmányokat nem esatolták, ezeket később még egyszer be kellett cigitálni s emiatt a munka rendkívül elhúzódott. A törvény értelmében december 15-re teljesen késznek kell lenni az ipari és kereskedelmi jogosítványok főlülvizsgálásának. Mindössze két nap áll még rendelkezésre, éppen ezért a polgármester elrendelte, hogy az egyes ügyiratok főlülvizsgálását 15 fogalmazási kari tisztviselő között osszák szét. Egy-egy tisztviselőre 450 akta jut, ezek átvizsgálása a hivatalos órán kívül otthon történik meg. Egyidejűleg a beérkezett ügyiratokat négy kategóriába csoportosítják. Az első kategóriába tartoznak a ke-

resztények, a másodikba a zsidók, a harmadikba azok, akik a zsidótörvény értelmében nem tekinthetők zsidónak, végül a negyedik csoportba a kivételezettek.

December 16-án a névsort a bérház II. emeletén közszemlére teszik ki 15 napra. A hivatalnak máris nagy gondot okoz a névsor közszemlére tétele, mert a 7000 név az egész folyósó falat elfoglalja. A 15 nap alatt a csoportosítás ellen bárkinek jogában áll főlszólalni, illetve a II. fokú iparhatósághoz főlbebezní. Ha a főlbebező a II. fokú iparhatóságnál igazolja állítását, minden további hivatalos formáság nélkül beosztják abba a kategóriába, ahová tartozik. Miután a törvény kimondja, hogy az ipari és kereskedelmi jogosítványok főlülvizsgálata tisztán statisztikai célt szolgál, rövidesen megállapítható lesz, hogy Szegeden hány keresztény, zsidó és kivételezett kereskedő és iparos van.

Arany és brilliáns ékszerekből

alkalmi vételek

nagy választékban. Tekintse meg vételkényszer nélkül.

ROSENBERG

ékszerész, Károlyi utca 1. szám

kaptam a hajón utazók hiteles listáját. Csak a következő nemzetiségűek találhatók a fedélzeten: angol, olasz, kínai, hindu, burmai, szingaléz, egyiptomi, amerikai, kanadai, dán, finn, arab, norvég, német, cseh, holland, görög, spanyol, belga, francia és néhány volt osztrák...

Aden

Három nappal később Aden következik.

— A szuezi csatorna előtt — írja — csaknem egy napot álltunk, amíg a hajó elintézte az összes formáságokat. A csatornán csak lépésben haladhattunk, most már két napja a Vörös-tengeren uszunk elképzelhetetlen melegben. Egy csapásra trópusivá változott minden. A stewardok fehérben sűrögnek, a ventilátorok állandóan működnek, minden étkezéskor fagyaltot és jégbehűtött dinnyét szolgáltatnak föl. Egész nap strandolunk és fürdőruhában, shortban járunk. Velünk együtt utazik a delhi egyetem rektora (hindu tudós), Port-Said után odajött hozzám és közölte, hogy egy magyar ur szállt föl a hajóra öt megátogatni. Azonnal bemutatta. A szakállas ur: Germanus Gyula dr., a világhírű magyar áziatikustól. Jelenleg Arábiában folytat tudományos kutatásokat. Néhány órát töltöttünk együtt, részletesen elbeszélte legújabb útját és munkáját a Keleten, igazi élmény volt. Nemsokára a látogatás után elhagyott bennünket, indult tovább Ázsia belseje felé.

Bombay

Néhány nap múlva már Bombayba érkezett a Conte Rosso, innen így ír Vágó Klári:

— Bombayba érkezünk. Most már mindjárt otthon leszünk, csak még Colombo, Singapore és Manila következik... Adenben leszálltunk, sajnos, a kis kirándulás sok pénzbe került a szegény európai utasnak, mert a hajó a nyílt tengeren állott meg és motoros csónakok kellett a partra menni. A város tipikusan trópusi és ázsiai, a kétkerekű kordét tevé vonszolja az utcán. Békés egyetértésben bambáskodnak a színes turbános négerek és a pirosfezes arabok, a fantasztikus mintájú szoknyába öltözött asszonyokkal. A rendőr rövid nadrágban, szandálban, övbe dugott korbáccsal ügyel a rendre.

Bombay előtt nagy bálát rendeztünk a hajón utazó gyerekek tiszteletére, mert most már egyre többen bucsuzkodnak, három hét után kiürül a hajó, egyre többen értek haza, vagy most fognak új otthont teremteni... A hőség olyan nagy, hogy a bálra elfelejtettem felvenni az estélyi ruhát, lusta voltam a hajó fenekén elhelyezett kofferből előhalászni a nagystélyit... Most már mindegy, hiszen bucsuzkodunk, közeledik Singapore, Honkong... Aki azt hinné, hogy ilyen háromhetes hajót tele izgalommal és háborus feszültséggel, hosszúnak tűnik föl, az élénken csalódik. Az izgalomból három hét alatt mit sem érezünk, úgy uszunk itt a kék tengereken a legzsufoltabb nemzetközi társaságban, mint a béke palotájában... Ahol békében és napsütésben megférnek egymás mellett az emberek akárhónnan valók, akár Európából, vagy Ázsiából, akár fehérek, sárgák, vörösbarnák, vagy feketék... A béke uszópalotájától bucsuzkodunk a háborus hullámokon...

Néhány nappal később már Honkongból jelentkezett a távolkeleti angol koronagyarmatról, ahol a fiatal magyar zongoraművész új élete kezdődik. Egy honkongi távirat érkezett Szegedre, mindjárt a kikötőből, rajta egy szóval:

— Megesküdtem...

(v.)

Mielőtt vásárol, tekintse meg

a Vénusz Drogéria ajándék kirakatárait

Mikszáth Kálmán-utca 5.

Unió, Kalász érvénves

Hajót a Távolkeletre 1939-ben

Szegedtől — Honkongig

Vágó Klári zongoraművész nő beszámolója háromhetes tengeri utjáról

(A Délmagyarország munkatársától) Szegedtől Honkongig... Ritka és élményekben gazdag utazás, amely nem mindenkinek adatik meg, de mennyivel érdekesebb, izgalmasabb ma, amikor nemcsak a tengereket korbácsolják a szelek viharai, de hovatovább a világ nagyobbik része hányódik a háborus válságok fölkavart hullámain... Ezt a keleti világba vivő háromhetes utat tette most meg a Conte Rosso fedélzetén egy fiatal zongoraművész nő, a szegedi Vágó Klári.

A ritka utazás körülményei már magukban is érdekesek, a fiatal zongoraművész nő elutazott Honkongba — az esküvőjére... Az angol koronagyarmaton élő fiatal zenetanár kérte meg dróton és drótnélkül Vágó Klári kezét. A honkongi esküvőért kellett legyőzni a mai utazási nehézségeket, az esküvőért kellett vállalkozni a háromhetes tengeri utra.

A Conte Rosso fedélzetén egymást érték a rendkívül élmények, amelyek bizonyára jelentékenyen fogják érdekelni a nyilvánosságot, nemcsak a távolság, de a különleges idők miatt is. Ezekről az élményekről számolnak be a fiatal zongoraművész nő uti jegyzetei, amelyeket az egyik kikötőből küldött haza és amelyekből kibontakozik egy 1939-es tengeri utazás érdekes képe.

Trieszt, Brindisi

... Triesztben legnagyobb meglepetésemre — írta első beszámolójában — a hajózási irodában magyarul beszélő tisztviselő fogadott, aki minden képzeltet főlülmuló udvarissággal állott rendelkezésemre. A kikötőben indulásra készen állott a Conte Rosso, a legtöbb utas Bombaybe, Singaporeba utazik, csak kevesen Honkongba.

A következő állomás Brindisi. A nyugtalanság jelei itt kezdtek mutatkozni az utasoknál, de ahogy egyre távolodott az európai kikötőktől a hajó, annál nagyobb biztonságban érezték magukat a nemzetközi utasok, az olasz hajón és az olasz tengeren szinte semmi nyoma sem volt az Európában viharzó háborus izgalomnak. Az olasz hajó fedélzetén ideálisan teljes béke van, a nyugodt hullámokon szinte úgy érzik, a háboru valahol nagyon messze, egy más földrészén szednek áldozatait.

... Három jezsuita páterrel utazom együtt — írja Vágó Klári beszámolójában —, akik augusztusban a háborus feszültség, a helyzet bizonytalansága miatt lemaradtak a Conte Verdéről. Kínába utaznak misszióba. A páterekkel áliaudóban élénk eszmecsere folytatok, nagyszerű elszánt-

sággal néznek szembe feladatuknak.

Asztaltársnóm egy prágai származású uriaszony, aki Sanghaiba utazik férjéhez. Az ember, ha nem tudná, észre sem venné, hogy tengeren van. Az óriási hajó szinte észrevétlenül siklik és csak akkor tudjuk meg, hogy haladunk, ha a kabinablakon kitekintünk a bennünket körülvevő végelethetetlen vízre. Ugy érzem magam ebben a világban, mint egy nagy nemzetközi szállodában, ahol a legkülönbözőbb fajú és nemzetiségű ember él együtt békében és kölcsönös érdeklődésben... Rajtam kívül még két magyar lány utazik a hajón, Sanghaiba igyekeznek. Egy svájci házaspár Honkongba utazik, immár másodszer. Az utasok hatvan százaléka azonban színes. Csodálatos látvány a sok színpompás ruhába öltözött hindu nő és turbános férfi. Rengeteg a kínai, csodálatosképpen mind elegáns, a szó európai értelmében. Sok a jávai maláj, akik mind európai öltözetben vannak. Nagyon sok a sötétbőrű hindu, valamennyi kifogástalan európai modorral. Pillanatunkint szinte más nyelven kell beszélnem és bizony főlbecsülhetetlen előny, hogy németül, franciául, angolul beszéljek. Most látom csak, hogy nyelvek nélkül nem boldogul az ember, már a hajón sem.

— Velencében szállt be a legtöbb utas és itt rakodott meg a hajó tulajdonképpen áruval is. Az új Fiat-autók tömegét rakták be az emelodaruk a hajó fenekén levő raktárakba. Sok a gyerek a hajón, köztük nagy számmal hindu apróságok. Elképzelhetetlen az állandó bábeli zavar... Brindisi előtt este kinnt álltam a fedélzeten, rettenetesen zugott a sirocco, majdnem elsodort, de azért az angolok nyugodtan kint feküdtek a fedélzeten. A szalonban nagy élet folyik, mintha zavartalan béke lenne mindenütt és az emberek az egész világon olyan zavartalanul és békésen megférve élnek, mint ebben a fenségesen uszó olasz palotában...

Port Said

Vágó Klári a következő beszámolót Port Saidból küldte.

— Itt most olyan meleg van — írja —, mint nálunk májusban. A steward erősen biztat, hogy készüljek föl a kánikulára, amely holnap kezdődik a Vörös-tengeren. E pillanatban a kínaiak golfoznak, egy hindu színes filmfólvételeket készít. Mindenki várja, hogy a portsaidi kikötő elhagyása után, megnyissák a strandot. A nemzetközi társaságban magyarul csak a jezsuita páterekkel beszélhetek és mondanom sem kell, mennyire jól esik egy kis hazai hangot hallani... Ma meg-

Vas Károlyné sz. Holtzer Frida, gyermekéi Pál és Ilona férj: Leipniker József és Péter unokája, valamint a rokonság, fájdalommal jelentjük, hogy

Vas Károly

kereskedő, tart. őrnagy

életének 64. évében visszaadta nemes lelkét az Urnak.

Temetés december 15-én d. e. 10 órakor. Részvétllátogatások mellőzését kérjük.

A gyászoló család.